

25/04/2022

Βεροίας Παντελεήμων: Ας παρακαλέσουμε τον Άγ. Γεώργιο να μας απαλλάξει από την αιχμαλωσία των πα-θών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Βεροίας, το πρωί της Δευτέρας της Διακαινησίμου.

“Τιμώντας τον άγιο μεγα-λομάρτυρα και τροπαιοφόρο Γεώρ-γιο, τον «αιχμαλώτων ελευθερω-την», ας τον παρακαλέσουμε να μας απαλλάξει διά των πρεσβειών του από την αιχμαλωσία των πα-θων, και να μας βοηθήσει ώστε να ζούμε και εμείς μέσα στην πραγμα-τι-κότητα της Αναστάσεως”, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, ευχήθηκε ο εορταζόμενος Άγιος Μεγαλομάρτυρας και Τροπαιοφόρος Γεώργιος να προστατεύει τους ευλαβείς προσκυνητές, ενώ δεν παρέλειψε να ευχηθεί στον εορτάζοντα Ιεροδιάκονο της Μητροπόλεως π. Γεώργιο Φρασαριώτη.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Αναστάσεως ημέρα η χθεσινή, και οι στρατιώτες που φύλασαν τον τάφο του Χριστού, τρομαγμένοι από το θαύμα και μη γνωρίζοντας πως συνέβη να βγεί ο Χριστός από τον τάφο αναστημένος απορούσαν και εξεπλήττοντο.

Σήμερα όμως ένας άλλος στρα-τιώτης επιβεβαιώνει το θαύμα της Αναστάσεως. Και ο στρατιώτης αυ-τος είναι ο άγιος μεγαλομάρτυς και τροπαιοφόρος Γεώργιος, τη μνήμη του οποίου εορτάζει και πανηγυ-ρίζει η Εκκλησία μας μεθεορτίως σήμερα.

Πόσο μεγάλη είναι όμως η δια-φορά τους! Οι στρατιώτες που φυ-λασαν τον τάφο του Χριστού είχαν το μοναδικό προνόμιο να τον δούν πρώτοι αυτοί αναστημένο. Θα μπορούσαν να τον αναγνωρί-σουν, αν ήθελαν, ως Θεό, όπως είχε κάνει ο εκατόνταρχος που ήταν παρών κατά τη Σταύρωσή του, και ο οποίος, όταν είδε όσα συνέβησαν, ανεφώνησε «αληθώς Θεού Υιός ην ούτος».

Δεν το έκαναν όμως οι στρα-τιώ-τες της κουστωδίας. Δεν το έκα-ναν, είτε γιατί δεν μπόρεσαν είτε γιατί δεν θέλησαν, είτε γιατί φοβή-θηκαν να τον αναγνωρίσουν. Και παρέμειναν στον φόβο και στην άγνοιά τους. Και παρέμειναν στην ιστορία ως δειλοί, που δέχθηκαν να καλυφθούν πίσω από μία ψεύ-τικη και επονείδιστη δικαιολογία, ότι δήθεν, ενώ κοιμόταν, οι μα-θητές του Χριστού έκλεψαν το σω-μα του, για να μην έχουν οι ίδιοι ευθύνη.

Αντίθετα προς αυτούς τους στρ-α-τιώτες, ο Ρωμαίος στρατιώτης, τον οποίο τιμούμε σήμερα, ο άγιος με-γα-λομάρτυς Γεώργιος, διέθετε και την τόλμη και τη γενναιότητα να πιστεύει στον αναστημένο Χριστό ως τον μόνο αληθινό Θεό.

Και δεν πίστευε μόνο, αλλά και ζούσε σύμφωνα με την πίστη του και τις εντολές του. Και ακόμη δεν δίστασε να τον ομολογήσει ενώ-πιον του φοβερού

αυτοκράτορος Διοκλητιανού, του οποίου είχε την εύνοια, την τιμή και την αγάπη. Δεν δίστασε όμως να τα αρνηθεί και όλα αυτά χάριν της πίστεως και να θυσιάσει ακόμη και τη ζωή του.

Και μπορεί να άκουσε την οργισμένη φωνή του Χριστομάχου αυ-το-κράτορος, αξιώθηκε όμως να ακούσει και τη φωνή του Χριστού να τον ενισχύει και να τον ενθαρ-ρύνει για να αντέξει τα πολυά-ριθμα και πολυώδυνα βασανι-στήρια στα οποία τον υπέβαλε ο Διοκλητιανός, αξι-ω-θηκε να δει το πρόσωπο του Αναστάσιου Κυρίου, όπως ο πρω-τομάρτυς Στέφανος, να τον επαινεί και να τον ενθαρρύνει στον αγώνα του.

Η πίστη αυτή του αγίου ενδόξου μεγαλο-μαρ-τυρος Γεωργίου, πίστη στον Αναστάσιον Κύριο, θα πρέπει να εμπνέει και εμάς, γιατί αποτελεί τον μοναδικό τρόπο να υπερνι-κού-με τα εμπόδια και τις δυσκολίες της παρούσης ζωής, όποια και αν είναι αυτά για τον καθένα μας, αλλά και γιατί μας χαρίζει κάτι πολύ πέρα και πολύ πάνω από όλα αυτά. Μας χαρίζει τη σωτηρία μας.

Μας χαρί-ζει την προσωπική μας ανάσταση. Μας χαρίζει την αιώνια ζωή μαζί με τον Αναστάσιον Κύριο, ο οποίος έπαθε, ταπεινώθηκε, εξευτελίσθηκε, δάρθηκε, σταυρώθηκε και αναστήθηκε, για να απελευθε-ρώσει και εμάς από τα πάθη και τις αδυναμίες μας, για να μας απαλ-λα-ξει από τους φόβους και τις προ-κα-ταλήψεις μας, αλλά και για να μας απολυτρώσει από την αμαρτία και τα δεσμά του διαβόλου.

Γι' αυτό, τιμώντας τον άγιο μεγα-λομάρτυρα και τροπαιοφόρο Γεώρ-γιο, τον «αιχμαλώτων ελευθερω-την», ας τον παρακαλέσουμε να μας απαλλάξει διά των πρεσβειών του από την αιχμαλωσία των πα-θων, και να μας βοηθήσει ώστε να ζούμε και εμείς μέσα στην πραγμα-τι-κότητα της Αναστάσεως.

Και πως ζούμε μέσα στην πραγμα-τικότητα της Αναστά-σεως; Ζούμε, όταν ανακαινίζουμε τον εαυτό μας πνευματικά. Ζούμε, όταν εναρμο-νίζουμε τη ζωή μας με το θέλημα του Χριστού και αγω-νιζόμεθα να νικήσουμε μέσα μας ο,τι μας συν-δέει με την αμαρ-τία, ο,τι μας συν-δέει με την κακία, ο,τι μας συνδέει με την πονηρία, από τα οποία μας ελευθέρωσε ο Χριστός με τη σταυ-ρική θυσία και την Ανάστασή του. Την ζούμε έχοντας τον νού μας στραμ-μένο προς τον Αναστάσιον Κύριο, και όχι προσκολλημένο διαρ--κως στα γήινα και τα εγκό-σμια, τα οποία παρέρχονται κάποια ημέρα.

Την ζούμε διατηρώντας με κάθε τρόπο στην ψυχή μας το φως της Αναστάσεως που κα-τηύγασε χθες τους ναούς μας, και όχι αφή-νοντάς το να σκοτει-νιάσει και

να θαμπώσει από τις σκιές των αδυναμιών μας και των παθών μας. Έτσι θα φωτίζει και εμάς, ώστε να φωτίζει και τους άλλους γύρω μας, και έτσι να γινόμαστε και εμείς, διά πρεσβειών και του αγίου Γεωργίου, μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου και να ζούμε διαρκώς μέσα στη χαρά που μας χάρισε με την Ανάστασή του ο Κύριος μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)